

## **AUTE**

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de maig del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÉRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

### **ANTECEDENTS DE FET**

I.- En els autes civils instats per la Sra. H.G.J. contra el Sr. E.V.G. de demanda de mesures paterno-filials provisionals, es va dictar Aute de data 22-12-2014 pel qual s'establia, entre altres extrems, la contribució dels progenitors al pagament de les despeses extraordinàries i extraescolars consensuades per meitats.

II.- Per Aute d'execució de data 14-12-2016 es requeria al Sr. E.V.G. la quantitat de 2.160,59.-euros en concepte de despeses extraordinàries i costos processals.

En data 18-02-2017 el Sr. E.V.G. va formular incident d'execució en el que s'oposava al pagament de la quantitat fixada per l'adversa en concepte de despeses extraordinàries.

III.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts i admesos per l'Hble. Sr. Batlle i presentats per les parts els respectius escrit de conclusions, en data 15-12-2017 es dictava Aute amb la següent part decisòria:

*“1r.- Estimar parcialment l'incident d'execució formulat per la representació processal del Sr. E.V.G. contra l'aute d'execució de data 14 de desembre del 2014.*

*2.- Requerir a la representació processal del Sr. E.V.G. per tal que satisfaci, en el termini de 8 dies, l'import de 6,82€ en concepte de les despeses extraordinàries.*

*3.- Requerir a la representació processal del Sr. E.V.G. per tal que satisfaci, en el termini de 8 dies, l'import de 1.356,31€ en concepte de la meitat de les despeses generades per les activitats extraescolars del menor.*

*4.- No fer expressa imposició de costes.”*

IV.- El Sr. E.V.G. va interposar recurs contra l'Aute dictat a la instància i, amb data de registre 23-03-2018, va presentar escrit de conclusions, en mèrits del qual i pels arguments continguts, sol·licita la revocació de l'aute de data 15-12-2017 tot estimant el seu recurs d'apel·lació en les pretensions contingudes en el mateix, fent especial imposició de condemna en costes processals a la Sra. H.G.J. produïdes al procediment d'instància i al d'apel·lació.

Per escrit de contesta a les conclusions de data 17-04-2018 la Sra. H.G.J. s'oposava a les pretensions formulades per l'adversa demanant la confirmació de l'aute recorregut en tots els seus extrems, amb imposició de les costes processals de segona instància al recurrent, inclosos els honoraris d'advocat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

## FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges de la part recurrent contra l'Aute d'instància són dos. En primer terme, entén que les activitats extraescolars del menor mai foren consensuades. L'enviament d'un whatsapp on s'afirma que pagarà piscina, anglès i música obeeix a no entorpir el desenvolupament del fill comú. Es tracta d'un compromís envers el seu fill però no un consentiment real. Afegeix que es podrien reduir despeses amb les mateixes activitats a un preu més raonable i que fos la mare, qui parla perfectament anglès, qui li ensenyés l'idioma.

En segon terme, i de manera subsidiària, sosté que l'execució es fonamenta en l'Aute de 22-12-2014 que fou substituït per la sentència de separació, notificada el 14 de setembre de 2016. Així, els imports d'octubre i novembre no poden ser reclamats, la qual cosa disminueix la quantitat per música i piscina i s'han de reduir en 141,69 euros i 22,40 euros, restant un import de 1.192,22 euros.

II.- El primer dels motius que formula contra la resolució d'instància no pot prosperar en atenció als arguments següents.

La resolució d'instància argumenta que encara que el recurrent manifestés que no havia prestat el seu consentiment, sí coneixia que es portaven a terme i no va expressar mai la seva disconformitat.

I aquesta argumentació ha de ser mantinguda per aquesta Sala. En efecte, no solament el whatsapp enviat a la Sra. H.G.J. evidencia la voluntat del pare d'abonar les despeses extraescolars de música, piscina i anglès, amb independència de quina sigui la raó que l'impulsa a pagar-les, sinó que aquesta Sala ja ha resolt situacions similars en les que ha donat lloc al pagament

d'activitats extraescolars conegudes i tolerades per un progenitor. Així, al nostre Aute (rotlle TSJC-202/2015 de data 25-11-2015) vam posar en relleu que no pot triomfar l'argument que el coneixement de les activitats no és equiparable al consentiment per a portar-les a terme. I, per tant, en casos com el present en els que un dels progenitors coneix que el menor desenvolupa activitats extraescolars i no mostra la seva disconformitat sinó que tolera el desenvolupament d'aquestes activitats no pot després, en el moment de l'oposició a l'adopció de les mesures, manifestar per primera vegada la seva oposició a la pràctica d'aquestes per evitar el seu pagament.

En conseqüència, per les raons exposades el primer motiu del recurs ha de decaure.

III.- Quant al motiu articulat amb caire subsidiari, aquest sí ha de ser acollit.

La present execució ha de limitar-se a les despeses que es derivin de les mesures acordades per l'Aute de 22-12-2014, tota vegada que és el títol judicial en el que la part executant fonamenta la seva execució i no indica ni justifica l'existència d'un altre títol, com podria ésser la sentència de separació, notificada el 14-09-2016, que donés cobertura a l'execució d'altres quantitats.

Aleshores, els imports de les activitats extraescolars de música i piscina han de ser reduïts en les quantitats de 141,69 i 22,40, la qual cosa genera un import total de 1.192,22 euros, sense que els arguments de l'economia processal o l'haver d'endagar un nou procediment d'execució puguin permetre a la Sala subsanar la limitació de la pretensió d'execució, tota vegada que en data del registre d'entrada de l'execució, ja es coneixia la sentència de separació.

Per tant, aquest motiu sí s'ha d'estimar.

IV.- L'èxit parcial del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## DECIDEIX

ESTIMAR EN PART el recurs interposat pel Sr. E.V.G. contra l'Aute, de data 15-12-2017, i revocar la seva part decisòria exclusivament en el sentit de fixar la quantitat a abonar per part del Sr. E.V.G. en el punt tercer de la seva part decisòria en l'import de 1.192,22 euros, tot mantenint la resta dels seus pronunciaments. No procedeix efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-